

OUVERTURE

ACTE IV

26.10.12 — 13.12.12

INAUGURACIÓ: 26 OCTUBRE, 19:30 h

Anna Moreno
Paula Giménez
Petia Cervera
Slide

Equip tutorial:

José Antonio Delgado, Fito Conesa, Judit Vidiella /
Cultural Nodes (Quico Peinado + Rachel Fendler) /
Andrea Rodríguez, Veronica Valentini

Sala d'Art Jove — Calàbria, 147 / 08015 Barcelona

123

София, 3 февруари 1869г.

Скъпа Неделя,

Ще ти пиша кратко, с надеждата да ти бъде на време, с които да постигнеш своите цели. Както види, че и главните предимства през този период и разстоянието помежду ни са уместността и удобството ми. Разреш от време, че са те изпитали от време на време, не ми дава голяма полза. Не знам дали ще получиш това нещо кой ден (прилагам го на списък ти да не знам дали още дивееш там), но искам да ти кажа колко важна си за мен: като човек, жена, и добротата, която, способен да рисува живота си за идеите си. Идеали, които както знаем са идеални с мисъл. Идеали за справедливост и равенство, които да пожелат на всички етнически групи в свободна Белгия/дангел, музика, време...) да са равно правни. Идеали, които да поставят мъжа и жената в равносвременно положение, независимо от възраст и социална класа.

Толкова си горещ като разпоред за политическите. Кристиана, а аз с вързани ръце, укриваю се от Справедливостта и Великото се да не изгубя надежда на нещата, вързани с един карикатурен революционен кадийет. В този момент с целта си върже, както за даи до теб и да те подкрепя в тази направената борба. Толкова ми е трудно да съм кооператив на речта и дела. Създавам, че революционният път трябва да е справедлив, ама и великодушен, но малките ми на слабост

OUVERTURE ACTE IV

Tal i com vam anunciar a l'edició anterior, aprofitem aquesta publicació per seguir amb la visibilització del procés d'edició i aportar una possible aproximació a l'Acte IV. Aquí, Rachel Fendler i Quico Peinado de Cultural Nodes aporten la seva perspectiva per fer-nos reflexionar sobre aquesta edició del projecte *OUVERTURE*.

L'Acte IV d'*OUVERTURE* presenta quatre projectes, tres de creació, d'Anna Moreno, Paula Giménez i Petia Cervera, i un de la modalitat d'educació, del grup Slide (Joanna Empain, Ricard Escudero i Simonetta Gorga, entre d'altres). A banda de l'exposició, *OUVERTURE. Acte IV* ofereix una sèrie d'accions deslocalitzades relacionades amb el projecte de Petia Cervera. En aquest penúltim acte, com en els anteriors, la sala recull projectes en funció de la seva temporalitat. Amb tot, com a conjunt, les quatre peces que coincideixen aquesta vegada a la sala comparteixen un interès per la pràctica narrativa. Fent servir exercicis com la reescriptura, la traducció o l'escenificació, podem veure com l'acte de construir relats esdevé una estratègia que permet generar nous significats, treballar des de múltiples perspectives o donar més complexitat a l'objecte d'estudi.

Un fil conductor entre els projectes és la introducció del mitjà audiovisual com a eina principal per a la reinterpretació. Paula Giménez i Slide s'aproximen a la pràctica documental des dels camps del cinema i el videoart, respectivament; Anna Moreno actualitza un text de P.T. Barnum de l'any 1880, transposant-lo en una instal·lació, i Petia Cervera posa en joc la relació entre l'arxiu documental i l'objecte artístic.

A *Verano*, Paula Giménez converteix la vida quotidiana de la seva família, allotjada en la casa d'estiu, en material en brut per construir una narrativa lúdica. El resultat és una hibridació del llenguatge etnogràfic i artístic que transita entre l'especificitat i la universalitat dels fets que encaminen les nostres vides.

Anna Moreno, amb el treball *Select the right location*, presenta una interpretació d'un capítol del llibre *The Art of Money Getting*. La seva escenificació generalitzada permet a l'interlocutor reflexionar sobre l'estat del camp artístic contemporani. En el projecte *Sublevación de abril*, Petia Cervera també indaga sobre el context artístic actual, però des d'un cas específic i localitzat. El projecte es converteix en un cas d'estudi per explorar el seu propi desenvolupament, circulació i disseminació.

El projecte d'educació de Slide *Encuentros, desencuentros, desvíos* presenta *Una tarde nos encontramos y arreglamos el trastero*, un procés multifacètic que explora els rols d'artista, investigador i educador. En aquesta interacció expositiva el projecte s'interessa per la problemàtica de la representació de la trobada, el diàleg i l'espai intangible de l'aprenentatge.

OUVERTURE. Acte IV testimonia com la pràctica artística produeix coneixement a través d'una mirada activa que interpreta, investiga i torna a narrar. Si ho extrapolem, podem considerar el projecte anual d'*OUVERTURE* com un altre exemple d'aquest procés: el text presenta una mirada que condiciona la interpretació dels projectes que conflueixen en aquest acte. No obstant això, aquest posicionament se suma a les reflexions de les publicacions anteriors i espera compaginar o contrastar amb les altres possibles visions generades, per exemple, pel públic.

Cultural Nodes

OUVERTURE ACT IV

As we set out in the previous edition, we aim to use this publication to continue shedding light on the editing process and offer a possible insight into Act IV. Here, Rachel Fendler and Quico Peinado from Cultural Nodes give their thoughts on this edition of *OUVERTURE*.

Act IV of *OUVERTURE* presents four projects: three creative projects, by Anna Moreno, Paula Giménez and Petia Cervera, and one educational project, by the group Slide (Joanna Empain, Ricard Escudero and Simonetta Gorga, amongst others). Alongside the exhibition, *OUVERTURE. Act IV* offers a series of delocalised actions linked to Petia Cervera's project. In this penultimate act, as in previous ones, the Sala groups together projects with similar approaches. As a whole, the four pieces included this time all share an interest in narrative practices. Exercises such as rewriting, translating and staging reveal how the act of crafting stories becomes a strategy for creating new meanings, working from multiple perspectives or enriching the complexity of the object of study.

Another common thread running through the projects is the way they present the audiovisual medium as the main tool for reinterpretation. Paula Giménez and Slide explore documentary making from the fields of film and video art, respectively; Anna Moreno updates a text by P.T. Barnum from 1880 by transferring it to installation format, and Petia Cervera plays with the relationship between documentary archive and artistic object.

In *Verano* [Summer], Paula Giménez uses her family's everyday life in a summer house as raw material for creative a compelling narrative. The result hybridises ethnographic and artistic language and shifts between specific details and the universal nature of the events that make up our lives.

Anna Moreno, with her piece *Select the right location*, presents an interpretation of a chapter from the book *The Art of Money Getting*. This staged version leads visitors to think about the current state of the field of contemporary art. In her project *Sublevación de abril* [April Uprising], Petia Cervera also explores today's art context through a specific, localised case. The project becomes a case study for analysing how art develops, circulated and is promoted.

Slide's educational project *Encuentros, desencuentros, desvíos* [Meetings, Mix-ups, Detours] presents *Una tarde nos encontramos y arreglamos el trastero: narrando encuentros y miradas* [One Evening We'll Get Together and Tidy Up the Junk room: Narrating Meetings and Visions], a multifaceted process that explores the roles of artist, researcher and educator. In this exhibition and interaction the project probes the issue of representing meetings, dialogue and the intangible space of learning.

OUVERTURE. Act IV reveals how artistic practice produces knowledge through an active vision that interprets, researches and narrates again. If we extrapolate it, we can see the annual *OUVERTURE* project as another example of this process: the text presents a vision that conditions how the projects included in this act are interpreted. However, this position should also be added to thoughts from previous editions and aims to combine, compare and contrast other possible visions, such as those created by the audience.

Cultural Nodes

PROJECTES EN EXPOSICIÓ

PROJECTS ON SHOW

Anna Moreno

Select the right location

Fa poc més d'un any Zygmunt Bauman ens donava el seu parer sobre el moviment del 15-M en les pàgines d'un conegut diari, titllant-lo d'*emocional* i argumentant-ho des d'un punt de vista, evidentment, líquid. Sobre les bases de la seva modernitat líquida –i els seus amor, vida, por, temps i ¿art? líquids–, l'humanista ha definit el canvi social com un element que ha de modificar la realitat des de la necessitat i el dinamisme, i una vegada entesa la relació entre la societat sòlida (seguretat, continguts, valors) i la societat líquida (mobilitat, incertesa, relativitat de valors).

En aquesta conjuntura susceptible d'evaporar-se, escollim viure en un indret determinat segons diversos criteris, principalment relacionats amb el benestar social i econòmic –4 mai aquest benestar directament en relació amb el treball segons les condicions esmentades– i, sota determinades circumstàncies, com ara una crisi, aquest context passa a ser imprescindible o bé deixa de ser rellevant.

El viu i treballa d'un artista és, però, i de forma invariable, la dada imprescindible de la seva biografia i una de les principals causes d'apriorismes sobre la seva pràctica artística. I jo em pregunto: ¿que no és aplicable –per la seva mateixa essència, perquè està inserida en la cadena de producció, per mil i una raons més– tot el que he exposat més amunt a aquella pràctica artística?

Una ciutat X i un format X són, respectivament, l'emplaçament i la materialització que Anna Moreno ha escollit per a la seva obra *Select the right location*. Seran el criteri de l'espai d'exposició i del públic els qui defineixin en cada cas aquestes dues incògnites.

En essència reactivable un nombre enèsim de cops, aquest Acte IV de la Sala d'Art Jove ens mostra la seva primera

manifestació: una sèrie de pistes de natura diversa ens expliquen una situació en què, transposant problemàtiques d'altres disciplines al món de l'art, l'artista ens interpel·la ideològicament des d'una perspectiva que ens remet a altres universos. Disloca conceptes i obliga a tots dos, institució i espectador, a *ficar-s'hi*, a adoptar una posició crítica.

Select the right location forma part del darrer projecte d'Anna Moreno, *The Barnum Effect*, que remet al llibre *The Art of Money Getting* (1880), en el qual el nord-americà P. T. Barnum ens revela les vint regles d'or per fer calés. El treball consisteix en una sèrie de peces en què l'*statement* és un dels capítols del llibre. L'exploració, a través d'una lliscada del terreny econòmic a l'artístic, d'aquests vint enunciats qüestiona problemàtiques tals com el rol de l'artista en la societat contemporània, la importància de la seva activitat material i immaterial o la seva legítima incursió en la cadena socioeconòmica.

Anna Moreno (Barcelona, 1984) es va llicenciar en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i va cursar el Màster en Produccions Artístiques i Recerca de la Universitat de Barcelona. En l'actualitat està cursant un màster a La Haia. Recentment ha mostrat el seu treball en exposicions individuals com *The Barnum Effect* (NauEstruch, Sabadell) i *Learn Something Useful* (bb15 Raum für Gegenwartskunst, Linz, Àustria) i col·lectives com *Façade Videofestival* (Plovdiv, Bulgària), *Etapa de potència* (Centre d'Art Torre Muntadas, el Prat de Llobregat), *ArteCittà* (Cittadellarte-Fondazione Pistoletto, Itàlia), *The Stateless Pavilion* (Pirate Camp, 54a Biennal de Venècia, Itàlia) i *Jour de fête* (The Private Space Gallery, Barcelona, LOOP 2011).

Anna Moreno

Select the right location

Just over a year ago Zygmunt Bauman set out his views on the 15-M movement on the pages of a well-known newspaper, branding it as *emotional* and analysing it from a clearly liquid point of view. Building on the foundations of liquid modernity – and liquid love, life, fear, time (and art?) – humanists have defined social change as an element for altering reality through need and activism, once the relationship between solid society (security, contents, values) and liquid society (mobility, uncertainty, relative values) has been understood.

In this situation, ever liable to evaporate, we chose to live in a given place in accordance with different criteria, related mainly to social and economic wellbeing – and this wellbeing directly in relation to our work in accordance with the aforementioned conditions – and, in certain circumstances, such as the present crisis, this context becomes vital or at least stops being irrelevant.

An artist's *life and work*, however, is invariably the key data in their biography and one of the main causes of apriorisms on their artistic practice. And I ask myself: as a result of its very essence, because it forms part of the production chain and a thousand and one other reasons, is everything I've exhibited above and beyond this artistic practice not applicable?

X city and X format are respectively the site and materialisation that Anna Moreno has chosen for her piece *Select the right location*. The criteria of the exhibition space and the audience will define these two unknowns in each case.

Essentially able to be reactivated an infinite number of times, this Act IV at the Sala d'Art Jove shows the first sign: a series of very different clues set out the situation in which by shifting problems

from other areas to the world of art, the artist addresses us ideologically from a perspective that echoes other universes. It shakes up concepts and forces both institution and audience to take up a critical position.

Select the right location forms part of Anna Moreno's latest project, *The Barnum Effect*, based on the book *The Art of Money Getting* (1880), in which American author P.T. Barnum reveals the twenty golden rules for making money. The work consists of a series of pieces where the statement is one of the chapters from the book. By sliding from the field of economics to art, it explores these twenty points and questions issues such as an artist's role in contemporary society, the importance of their material and immaterial activity or their legitimate incursion into the socioeconomic chain.

Anna Moreno (Barcelona, 1984) graduated in fine art from the University of Barcelona, where she also studied a master's in artistic productions and research. She is currently taking a master's in The Hague. Her recent solo exhibitions include *The Barnum Effect* (NauEstruch, Sabadell) and *Learn Something Useful* (bb15 Raum für Gegenwartskunst, Linz, Austria) and she has formed part of several group exhibitions, including Façade Videofestival (Plovdiv, Bulgaria), *Etapa de potència* (Centre d'Art Torre Muntadas, El Prat de Llobregat), *ArteCittà* (Cittadellarte-Fondazione Pistoletto, Italy), *The Stateless Pavilion* (Pirate Camp, 54th Venice Biennale, Italy) and *Jour de fête* (The Private Space Gallery, Barcelona, LOOP 2011).

Paula Giménez

Verano. Vídeo, color, so. 25'

No suelo hacer la siesta, pero conforme pasan los días me duermo con más facilidad después de comer. Me siento en una silla con la cabeza para atrás. Se me cae, me duele. Al día siguiente sueño y lo alargó hasta la tarde, duermo, y todo se mezcla. Algunos sueños reviven aquí, donde ya los soñaba; los que desaparecen durante el año, los que tienen algo de confuso y falso, y se juntan con el jardín de aquí dentro que no los deja morir.

Picassent, 27 de juliol de 2011

Paula Giménez Monar (Valencia, 1989) estudia el grau en Cinema i Mitjans Audiovisuals a l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC). Ha realitzat un mòdul d'Il·lustració a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Castelló. Ha realitzat il·lustracions per a la llibreria Valdeska de València. A l'estiu de 2010 va participar a la *Gran convocatòria mundial* organitzada per La Tristura a la Tabacalera de Madrid. Actualment col·labora com a ajudant de producció en el projecte documental *Hacer acontecer* i realitza petits projectes audiovisuals.

No trobo mai una expressió per a cada cosa. Cada paraula em sembla que obre un món que només es pot acotar amb més paraules, i això crea una successió infinita de notes i aclariments, impossibles de sintetitzar.

Sembla que una imatge específica més que qualsevol paraula, encara que estigui oberta a una multitud d'interpretacions és més senzill ancorar-se al que un veu. A partir del reconeixement visual es pot accedir a la part del darrere, al que queda ocult. És per això que potser les imatges m'ajuden a continuar escrivint.

El que fa de l'estiu una estació diferent és que, a més de fer-nos viure el present de manera més conscient que durant la resta de l'any, evoca, en moments de completa suspensió, altres temps que recuperem amb tota la seva intensitat. Moments de felicitat, estats idíl·lics o de completa nostàlgia que ens acosten al més remot de nosaltres mateixos, revifant allò que durant l'any queda incomplet, el que esborrem amb les presses. Trepitgem el que s'ha trepitjat abans, respirem on ja ho hem fet, tornem al lloc d'on venim.

En aquesta casa sempre diem "anem a fora" o "ja hem d'anar cap a dins". I la percepció de fora i dins s'inverteix. Fora, que durant l'any és la realitat amenaçant, aquí és la realitat del cel obert i acotat, per uns dies nostre; i el temps ens respecta, ens dóna espai i només ens envia endins en acabar el dia, provisionalment, perquè l'arribada de l'endemà ens empenyerà de nou enfora.

Entre aquests *fora* i *dins* es forja la nostra estabilitat, una estructura que ens dóna ordre, que ens remet a un món més antic i més ferm. Un món al qual tornem any rere any a comprovar si totes les seves peces continuen al mateix lloc, sempre amb el dubte de no saber fins quan.

Paula Giménez

Paula Giménez

Verano [Summer]. Video, colour, sound. approximately 25 minutes

I don't usually have an afternoon nap, but as the days go by I find myself dozing off after lunch. I sit down in a chair and lean my head back. It drops forward and hurts. The next day I dream into the afternoon; I sleep and everything gets jumbled up. Some dreams come back to life here, where I dreamt them – confused, false dreams that disappeared during the year and now join with the garden here inside that refuses to let them die.

Picassent, 27 July 2011

Paula Giménez Monar (Valencia, 1989) is studying for a degree in film and audiovisual media at the Film and Audiovisual School in Catalonia (ESCAC). She studied an illustration course at the Art and Design School in Castellón. She has created illustrations for Valdeska bookshop in Valencia. In summer 2010 she took part in the *Gran convocatòria mundial* contest organised by La Tristura in La Tabacalera in Madrid. She is currently working as production assistant on the documentary project *Hacer acontecer* [Making It Happen] and creating small audiovisual projects.

I can never find an expression for each thing. Every word seems to open up a world that can only be annotated with more words, and this creates an infinite succession of notes and clarifications that are impossible to summarise.

Rather than any words, it seems easier to anchor yourself to a specific image, even if it is open to many different interpretations, than to a voice. Visual recognition leads you to what is hidden round the back. Perhaps that's why images still help me write.

What makes summer a different season is that as well as living the present more consciously than the rest of the year, at times of complete suspension, we also find it evokes other times in all their intensity. Happy times, idyllic states or nostalgic waves that take us to the depths of our very selves, reviving things left incomplete during the year, things we wipe out in our haste. We walk where we walked before, we breathe where we've already breathed, we return to the place whence we came.

In this house we always say "let's go outside" or "now it's time to go inside". And the perception of outside and inside is reversed. Here, outside, which during the year is a threatening reality, is the open sky, ours for a few days; and time respects us, gives us space and only sends us inside provisionally when the day is done, so we can rush outside again the next morning.

Somewhere between this *outside* and *inside* we forge our stability, a structure that gives us order and takes us back to an older, firmer world. A world we return to year after year to check whether all its pieces are still in the same place, always unsure for how long.

Paula Giménez

Slide. Encuentros, desencuentros, desvíos

Una tarde nos encontramos y arreglamos el trastero, 2012

Slide ha anat generant espais d'encontre i de diàleg tot centrant-se en marcs teòrics com les pedagogies crítiques i les noves pràctiques de commissariat, basades en la pràctica dialògica. A partir de l'exposició *In the mood to education* (Sala d'Art Jove, 2011), Slide formula els seus objectius en relació amb les identitats individuals i col·lectives en els camps de l'art i de l'educació. Investigadors en formació (UB i Escola Massana), estudiants de Projectes d'Art III (Escola Massana) i estudiants i docents de la classe de Desenvolupament Cultural i Comunitari (UAB), confronten els seus estats com a aprenents, les seves expectatives, les seves inquietuds... recreant i dissolvent escenaris per experimentar maneres de fer i donar forma a aquestes trobades.

L'objectiu del projecte és qüestionar els rols que habitualment ocupem com a estudiants, investigadors i educadors en formació; desdibuixar-los en una pràctica col·lectiva, i amb ella construir un discurs i articular-lo en una pràctica expositiva. Projectes híbrids d'art i educació són el terreny de (des)encontre on els participants es veuen reconeguts i desplaçats al mateix temps dins de territoris marginals de cada disciplina.

Cada etapa del projecte ha pres forma a partir de cadascuna de les trobades, en les quals la incògnita ha jugat un paper significatiu. D'elles sorgeixen continguts i propostes formals múltiples sobre com narrar els diàlegs i el que passa entre si i

al seu voltant, segons les necessitats de cada etapa del projecte i les habilitats de cadascú. Cada participant narra amb els seus propis mitjans i genera alhora un sediment. Així es construeixen mirades i es materialitzen els diàlegs, principal línia d'acció de la pràctica pròpia, jugant amb les línies d'un gràfic, juxtaposant instants filmats o escenificant gestos i paraules.

Aquesta experiència es reflecteix mitjançant la construcció d'un espai promiscu i capgirat, *un traster*, tot recollint i resignificant els processos de (des)aprenentatge que han caracteritzat aquests escenaris. El traster ens permet desmar, acumular petits residus i andròmines, funciona com a contenidor del discurs expositiu. En cada *espai de diàleg*, en cada sessió, els participants han recollit materials. L'encontre entre disciplines acadèmiques amb els seus propis *coscos* i *espais* ha fet del *desconegut* un territori comú i permanent, una *zona de (no-)confort*. Les matèries primeres amb què cada participant va formalitzar les seves reflexions (individuals) sobre cada trobada (col·lectiva) suggereixen components *transmissibles* i *intransmissibles*. D'aquí es desprenen els 5 eixos conceptuals que articulen el traster: ESPAIS DE DIÀLEG / ZONA DE (NO-)CONFORT / COSSOS EN L'ESPAI / EL DESCONEGUT / IN-TRANSMISSIBILITAT.

GRUP SA

Joanna Empain, Ricardo E. Vila, Simonetta Gorga
Artistes-educadors i estudiants-investigadors del doctorat
en Art i Educació a la Universitat de Barcelona i del
grau en Art i Disseny de l'Escola Massana - Universitat
Autònoma de Barcelona.

GRUP MA

Alba Garcia Bello, Jana Jarosova, Anna Muntada
Villanueva, Bernat Puell Borràs, Mateu Targa Agusti
Artistes i estudiants del grau en Art i Disseny de l'Escola
Massana - Universitat Autònoma de Barcelona.

*Amb la participació de Massimiliano Scaglione,
Dorleta Goia i Marisa Morón (*Grup PA*) i les professores
Montse Rifà i Antònia Salazar i els estudiants de
l'assignatura Desenvolupament Cultural i Comunitari
(grau d'Educació Social) de la Universitat Autònoma
de Barcelona (*Grupo UA*)

Casa de Bernat: posada en comú per a la preparació d'una sessió (abril de 2012)
Casa de Bernat: brainstorming to prepare a session (April 2012)

Slide. Meetings, mix-ups, detours

Una tarde nos encontramos y arreglamos el trastero [One Evening We'll Get
Together and Tidy Up the Junk room: Narrating Meetings and Visions], 2012

Slide creates spaces for meeting and dialogue by centring on theoretical frameworks such as critical pedagogies and new dialogue-based curating practices. Based on the exhibition *In the mood to education* (Sala d'Art Jove, 2011), Slide sets out its objectives with regard to individual and group identities in the fields of art and education. Trainee researchers (UB and Massana school), Art Project III students (Massana school) and Cultural and Community Development students and teachers (UAB) consider their states as learners, their expectations, concerns... by recreating and dissolving situations in order to experience ways of doing and shaping these meetings.

The projects aims to question the roles we usually play as students, researchers and trainee teachers by unravelling them as a group and creating a discourse to be expressed in an exhibition. Hybrid art-education projects are the terrain for meetings and mix-ups where participants can recognise themselves but are also shifted within the marginal territory of each subject.

Each stage of the project took shape based on each of the meetings in which the unknown played a key role. These then created contents and many different ideas for forms in which to narrate the dialogues and what happens between them and their surroundings, in accordance with the needs of each stage of the project and everyone's

abilities. Each participant narrates through their own means and creates a residue. Different visions are created and the dialogues are materialised as the main line of action of the action itself, playing with the lines of an image, juxtaposing time shots or staging gestures and words.

This experience is reflected by constructing a mixed, inverted space, a *junk room*, by gathering and redefining the process of (un)learning that have characterised these situations. The junk room lets us save, accumulate bits of junk and other items and works as a container for the exhibition discourse. In each *dialogue space*, each session, participants have gathered materials. The meeting between academic disciplines with their own *bodies and spaces* turned the *unknown* into a shared, permanent territory, an area of (*dis*)comfort. The raw materials with which each participant shaped their (individual) thoughts on each (group) meeting suggest *transferable* and *non-transferable* components. This leads to the five conceptual branches that make up the junk room: SPACE FOR DIALOGUE / AREA OF (DIS)COMFORT / BODIES IN SPACE / THE UNKNOWN / NON-TRANSFERABILITY.

GRUP SA

Joanna Empain, Ricardo E. Vila, Simonetta Gorga

Artists-educators and students-researchers on the doctorate course in art and education at the University of Barcelona and art and design degree at Massana Art and Design School - Autonomous University of Barcelona.

GRUP MA

Alba Garcia Bello, Jana Jarosova, Anna Muntada Villanueva, Bernat Puell Borràs, Mateu Targa Agusti

Artists and students on the art and design degree at Massana Art and Design School - Autonomous University of Barcelona.

*Featuring Massimiliano Scaglione, Dorleta Goia and Marisa Morón (*Grup PA*) and teachers Montse Rifà and Antònia Salazar and students on the Cultural and Community Development course (Social Education degree) at the Autonomous University of Barcelona (*Grupo UA*)

Fabra i Coats: mapejant elements i temàtiques del projecte (març de 2012)
Foto2: Fabra i Coats: mapping project elements and subjects (March 2012)

Petia Cervera

Sublevación de abril, 2012

La fina línia que separa l'oportú de l'oportunisme és tal vegada –i només tal vegada– una subtil orientació dels efectes. És també una disposició de les inclinacions i desfiguracions d'una perspectiva en què la ductilitat es deixa intercanviar gràcies als desviaments de la inexactitud per la docilitat. Podríem pensar llavors i per oposició en l'artista –algun artista, no necessàriament tots– com en aquella figura que proposa una desfiguració de l'oportunist a subvertir la manipulació d'unes circumstàncies més o menys momentànies buscant un interès que, sense deixar de ser propi, sigui transferible a altres i per tant –gràcies a l'inevitable de tota extensió– col·lectiu.

De l'artista com a etnògraf a l'artista com a espia. De l'artista com a historiador a l'artista com a narrador diegètic. De l'artista que pren com a cas d'estudi la sublevació.* I que, pel fer de triar-la, possiblement ja hi participa. Però com que no n'hi ha prou de triar, hom pren la responsabilitat d'intervenir-hi des de la ficció. ¿És possible, però, formar part d'una sublevació* en la qual ningú sap com i per què participa? ¿Pot una insurrecció existir des de la invisibilitat i sense violència? ¿Pot néixer la desobediència des de l'adhesió a totes aquestes normes l'autoritat de les quals rau en l'acord tàcit? ¿Podem parlar de l'excepció si adoptem la regla? ¿Podem parlar de l'aquí i de l'ara esmentant l'allà i el llavors?

Escrivia en una novel·la Rodrigo Fresán que “la realidad es lo que no desaparece cuando dejas de creer en ella”. Tot i incórrer en l'aforisme publicitari podríem llançar des d'aquí el següent –un altre– al·legat: que la ficció és el que apareix quan la realitat no és suficient. O quan la realitat

reclama unes altres eines perquè la crítica sigui efectiva i no retòrica. Des d'aquesta perspectiva la ficció es presentaria com una insurrecció sobre la realitat, com una alternativa al que efectivament i insatisfactòriament existeix. Però què passa amb aquelles ficcions que no proposen res de nou sinó que es funden en l'estratègia d'exagerar o concentrar les convencions i conductes d'allò que entenem com a real? La ficció* sorgeix llavors com una realitat bastarda que nega l'autoritat d'aquesta altra realitat, la legítima.

Tornem de nou a l'art. Però aquest cop amb aquells dos conceptes específics sobre la taula de treball: sublevació i ficció.* N'hi podríem afegir un altre: l'adequació a un paradigma concret. Pensem en un artista el projecte del qual passi per l'anàlisi de la sublevació* a través de la reelaboració d'una història autobiogràfica i la manipulació de documents històrics amb una finalitat estètica. Però també crítica. El resultat: una ficció* que se serveix de la identitat del mateix artista com a recipient en el qual pot aglutinar els elements clau per poder participar adequadament dins d'aquesta sublevació* que culturalment li pertany. Si la realitat és capaç de superar la ficció és perquè la incorpora sense adonar-se'n.

Sonia Fernández Pan

Petia Cervera Krupova (Sòfia, Bulgària, 1985,) és llicenciada en Belles Arts per la Facultat de Belles Arts de Sòfia. Ha exposat en galeries de Bulgària com Ata Gallery for Contemporary Art, Sapio Art, Rakovsky 108, Shipka 6, Norman Art, GreenCat Gallery auction i Sezoni i en espais de Barcelona com Domèstica i Nauestruch. Ha rebut una beca del Soros Center for the Arts de Sòfia i en l'actualitat és artista resident de Nauestruch.

*Substituint la paraula sublevació per context d'art emergent barceloní i ficció per fake.

Petia Cervera

Sublevación de abril [April Uprising], 2012

The fine line that separates the opportune and opportunism might be (and I stress *might be*) a subtle orientation of the effects. It is also an arrangement of the inclinations and distortions of a perspective where deviations in inaccuracies mean ductile can be exchanged for docile. We could therefore think of the artist (an artist, not necessarily all artists) as a figure that sets out to distort the opportunist by subverting the manipulation of series of more or less momentary circumstances in search of an interest that both remains their own and is also transferrable to others and (thanks to the inevitable nature of all extensions) becomes collective.

From the artist as an ethnographer to the artist as a spy. From the artist as a historian to the artist as a diegetic narrator. From the artist who takes an uprising* as a case study. And who by choosing it possibly takes part in it. But as there isn't enough to choose from, we take the responsibility of intervening from fiction. Is it possible, though, to form part of an uprising* in which no one knows how and why they are taking part? Can a revolt exist if it is invisible and nonviolent? Can disobedience arise from respecting all these tacitly accepted regulations from authority? Can we talk of the exception if we adopt the rule? Can we talk of here and now by mentioning there and then?

Rodrigo Fresán wrote in a novel that "reality is what doesn't disappear when you stop believing in it". At the risk of sounding like an advertising slogan, we could also proffer the following aphorism: fiction is what appears when reality is not enough. Or when reality calls for other tools for criticism to be effective and not merely rhetorical. From this perspective fiction

would appear as a revolt against reality, as an alternative to what effectively and unsatisfactorily exists. But what happens to these fictions that offer nothing new but are based on the strategy of exaggerating or concentrating conventions and behaviours of what we understand as real? Fiction* then arises as a bastard reality that denies the authority of this other, legitimate reality.

Let's go back to art. But this time with those two specific concepts on the table: uprising and fiction.* We could add another: fitting a specific paradigm. We think of an artist whose project involves analysing the uprising* by rewriting an autobiographical story and manipulating historical documents for an aesthetic purpose. And also critical purpose. The result: a fiction* that uses the artist's own identity as a container in which to bring together all the key elements to take part in this uprising* that belongs to them culturally. If reality really is stranger than fiction it's because it includes it without realising.

Sonia Fernández Pan

Petia Cervera Krupova (Sofia, Bulgaria, 1985,) graduated in fine art from the Fine Art School in Sofia. Her work has been exhibited in galleries in Bulgaria, including the Ata Gallery for Contemporary Art, Sapio Art, Rakovsky 108, Shipka 6, Norman Art, GreenCat Gallery Auction and Sezoni, as well as spaces in Barcelona such as Domèstica and Nauestruch. She received a grant from the Soros Centre for the Arts in n-residence at Nauestruch.

*Replace the word *uprising* with *emerging-art* context in *Barcelona* and replace *fiction* with *fake*.

PROGRAMA D'ACTIVITATS

OUVERTURE ACTE IV

29.10.12
05.11.12
12.11.12
15.11.12

Subelevación de Abril **Petia Cervera Krupova**

Sala d'Art Jove, Calàbria 147, Barcelona

Petia Cervera Kuprova desplegarà progressivament els continguts de la seva investigació al llarg de l'exposició, amb la disposició de documents i testimonis a l'espai de la corresponent instal·lació.

29.10.2012

Monitor 1, reproductor mp3 i paret A

5.11.2012

Monitors 2 i 3, paret B i taula

12.11.2012

Monitors 4 i 5

15.11.2012, 19 h

Óscar Abril Ascaso, David Armengol, Oriol Fontdevila

Petia Cervera Kuprova invita representants de les institucions d'art emergent amb les quals ha tingut relació des de la seva arribada a Barcelona. Partint de la revolució de què parla el seu projecte, es donarà peu a una conversa sobre la revolució paral·lela que s'ha produït per participar en aquest context sense tenir una identitat legal que l'avalí, tot i haver estat valorada com a apta pels diversos jurats d'institucions.

Oscar Abril Ascaso, curador de Nauestruch; **David Armengol**, comissari i membre de l'equip gestor de Sant Andreu Contemporani; **Oriol Fontdevila**, comissari i membre equip gestor de Sala d'Art Jove. Modera: **Petia Cervera Kuprova**, artista.

PROGRAMME OF ACTIVITIES

OUVERTURE ACT IV

29.10.12
05.11.12
12.11.12
15.11.12

April Uprising **Petia Cervera Kuprova**

Sala d'Art Jove, Calàbria 147, Barcelona

Petia Cervera Kuprova will gradually reveal the contents of her research over the course of the exhibition through documents and testimonies in the space of the corresponding installations.

29.10.2012

Monitor 1, mp3 player and Wall A

5.11.2012

Monitors 2 and 3, Wall B and table

12.11.2012

Monitors 4 and 5

16.11.2012, 7 pm

Óscar Abril Ascaso, David Armengol, Oriol Fontdevila

Petia Cervera Kuprova invites representatives from up-and-coming-art institutions she has had contact with since she arrived in Barcelona. Starting with the revolution she talks about in her project, she will then lead on to a conversation on the parallel revolution produced by taking part in this context without a legal identity to support her, although she has been rated as suitable by juries at different institutions.

Oscar Abril Ascaso, curator of Nauestruch; **David Armengol**, curator and member of the management team at Sant Andreu Contemporani; **Oriol Fontdevila**, curator and member of the management team at Sala d'Art Jove. Moderator: **Petia Cervera Kuprova**, artist.

Crèdits

EXPOSICIÓ EXHIBITION

Anna Moreno
Paula Giménez
Petia Cervera
Slide

EQUIP TUTORIAL
TEAM OF TUTORS
José Antonio Delgado
Fito Conesa
Judit Vidiella
Cultural Nodes
(Quico Peinado +
Rachel Fendler)
Andrea Rodríguez
Veronica Valentini

COORDINACIÓ D'EDUCACIÓ
I DE FORMACIÓ
COORDINATION OF
EDUCATION AND TRAINING
Quico Peinado
Rachel Fendler
Judit Vidiella

COORDINACIÓ DE DIFUSIÓ
COORDINATION OF
COMMUNICATION
Fito Conesa
José Antonio Delgado

MUNTATGE
ASSEMBLY
Oriol Roset

SUPORT DE PRODUCCIÓ
PRODUCTION SUPPORT
Can Xalant
Hangar
MACBA

PUBLICACIÓ PUBLICATION

COORDINACIÓ EDITORIAL
EDITORIAL COORDINATION
Andrea Rodríguez
Veronica Valentini

DISSENY
DESIGN
Bis
www.bisdixit.com

TRADUCCIÓ I CORRECCIÓ
TRANSLATION AND EDITING
la correccional
(serveis textuais)
www.lacorreccional.net

DIPÒSIT LEGAL
LEGAL DEPOSIT
GI-1579-2012

TIRATGE
EDITION
3 500

Credits

SALA D'ART JOVE

Aquesta publicació està sota una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 Espanya de Creative Commons. Per veure una còpia d'aquesta llicència podeu visitar <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca> o bé enviar una carta a Creative Commons, 171, Second Street, Suit 300, San Francisco, Califòrnia, 94105, EUA.

This publication is under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Spain License. To see a copy of the license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/deed.en> or send a letter to Creative Commons, 171, Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA.

COORDINACIÓ
COORDINATION
Oriol Fontdevila
Txuma Sánchez
Marta Vilardell

SALA D'ART JOVE
Generalitat de Catalunya
Calàbria, 147
08015 Barcelona
Tel. 93 483 83 61

METRO
Línia 1 (Rocafort)
Línia 5 (Entença)

BICING
111 (Calàbria, 135)
262 (Rocafort, 103)

www.saladartjove.cat
www.gencat.cat/joventut/
salartjove.artjove.bsf@gencat.cat

HORARI
De dilluns a divendres,
de 10 a 20 h. Dissabtes i
diumenges tancat

OPENING HOURS
Monday through Friday,
from 10 am to 8 pm. Closed
Saturdays and Sundays

ORGANITZA
ORGANIZED BY

COL-LABORA
IN COLLABORATION WITH

OUVERTURE

CINC ACTES, DOS INTERLUDIS I ALTRES MOVIMENTS

FIVE ACTS, TWO INTERLUDES AND OTHER MOVEMENTS

13.04.12 – 31.01.13

OUVERTURE Acte I

Intro

13.04.12

Lúa Coderch / Juan Crespo /
Eloi Dalmau / Jordi Ferreiro /
Paula Giménez / Mercedes Mangrané /
Anna Moreno / Quim Packard /
David Proto / Barbara Sánchez /
Adrianna Wallis / Alba Aguirre,
Marta Bonhora, Belen Generelo,
Anna Margó, Mar Montobbio /
Joanna Empain, Ricard Escudero,
Simonetta Gorga / Enric Farrés & Quim
Packard / Ignasi Prat / Petia Cervera

OUVERTURE Interludi I

Escenaris videogràfics

Videographic Settings

22.05.12

En col·laboració amb el festival
Screen from Barcelona.

In collaboration with the Screen
from Barcelona festival.

Lúa Coderch i Hijos de Martín /
Juan Crespo / Eloi Dalmau /
Paula Giménez / Mercedes Mangrané /
Anna Moreno / David Proto /
Barbara Sánchez / Alba Aguirre,
Marta Bonhora, Belen Generelo,
Anna Margó, Mar Montobbio /
Joanna Empain, Ricard Escudero,
Simonetta Gorga / Enric Farrés i
Quim Packard / Petia Cervera

OUVERTURE Acte II

21.06.12

Mercedes Mangrané / Quim Packard /
David Proto

OUVERTURE Acte III

21.09.12

Lúa Coderch / Juan Crespo / Eloi Dalmau /
Jordi Ferreiro / Adrianna Wallis

OUVERTURE Acte IV

26.10.12

Anna Moreno / Paula Giménez /
Petia Cervera / Joanna Empain,
Ricard Escudero, Simonetta Gorga

OUVERTURE Interludi II

Escola Llotja

A partir de novembre

OUVERTURE Acte V

14.12.12

Alba Aguirre, Marta Bonhora, Belen
Generelo, Anna Margo, Mar Montobbio /
Enric Farres, Quim Packard / Ignasi Prat /
Bàrbara Sánchez / Leland Palmer